

A. Gibert

Vernieuwingen

'...als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping...'

2 Korinthe 5:17

Beslissende vernieuwing

Door genade is de gelovige opnieuw geboren, geboren uit de Geest (Joh. 3:3, 6, 8); uit God geboren (1 Joh. 5:1) om deelgenoten van de goddelijke natuur te worden (2 Petr. 1:4). Zo is het geweest en zo zal het zijn voor de gelovigen van alle tijden. De heiligen van het Oude Testament hebben dit leven, evenals wij. Maar in tegenstelling tot hen, is de christen 'in Christus'. Christus is gekomen, heeft de verlossing volbracht en Zijn leven wordt het leven van de gelovige. God heeft ons levend gemaakt met Christus; *'in Hem mee opgewekt'*. Hij is het leven komen openbaren, heeft God verheerlijkt op de aarde, is gestorven en opgewekt. Hij is verheerlijkt bij de Vader om dit leven aan de Zijnen te geven: *'En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus die U hebt gezonden'* (Joh. 17:3).

Iedere gelovige is voortaan een nieuwe mens ¹. Hij is geheel nieuw (Ef. 4:24) en heeft niets gemeen met 'de oude mens', die vreemd is aan het leven van God. Hij

¹ Zonder kwesties over woorden naar voren te brengen, menen wij dat de korte aanwijzingen, uit gezaghebbende bron, voor sommigen nuttig zouden kunnen zijn. Hier volgen ze:

is van een onveranderlijke nieuwheid met een eeuwige jeugd ten opzichte van deze oude mens (Kol. 3:10), die vanaf de zondeval heeft bestaan en die zoveel eeuwen op de proef is gesteld. De oude mens heeft niet opgehouden zichzelf te verlagen en in het verderf te storten, totdat God hem tenslotte op het kruis heeft geoordeeld.

De nieuwe mens is begonnen ná het kruis. Door de opstanding van Christus kan de nieuwe natuur aan de gelovige worden gegeven. Voor iedere gelovige begint het nieuwe leven als hij gelooft in de Heer Jezus, zelfs als hij zich dat niet bewust is en niet weet dat de nieuwe mens door Hem geschapen is, *'geschapen naar het beeld van God'* (Kol. 3:10; Ef. 4:24). Hij is als drager van deze nieuwe schepping, voortaan verzegeld door de Heilige Geest van God, tot aan de dag van de verlossing (Ef. 4:30).

Het Frans heeft maar één woord 'nouveau' en zijn afleidingen bijv. 'renouveler' Terwijl het Grieks minstens twee woorden heeft. 'Kainos' en 'néos' (met hun afleidingen) Deze beide woorden zijn soms gelijkwaardig. Maar als ze verschillen, heeft 'Kainos' de betekenis van: wat tot dat ogenblik niet bestond of wat nieuw is in zijn natuur, in tegenstelling met iets dat volledig afgedankt is. 'Néos' geeft men meer de gedachte aan iets jong, pas gebeurd in tegenstelling met bejaard, oud. De nieuwe wijn is 'néos.' (de wijn van dit jaar) Matt. 9:17 en 'Kainos' in Matt. 26:29 Als zinnebeeld van een vreugde voor de eerste maal in dat Koninkrijk Gods, nooit eerder gevestigd.

Vernieuwen (en vernieuwing) staat in verband met:

'Kainos' in Kol. 3:10 (vernieuwd in kennis) 2 Kor. 4:16 (de inwendige mens wordt van dag tot dag vernieuwd) Rom. 12:2 (de vernieuwing van uw gemoed) Tit. 3:5 (de vernieuwing van de Heilige Geest)

'Néos' in Ef. 4:23 (vernieuwd worden in de geest van uw denken) De nieuwe mens is 'Kainos' in Ef. 4:24 en 'Néos' in Kol. 3:10. Maar de vernieuwde mens is in Ef. 4:24 'Kainos' en 'Néos' in Kol. 3:10

Maar in Ef. 4:23 (jong gehouden 'Néos') in de frisse toestand als men dat kan zeggen, door een voortdurende werking van deze nieuwe mens (néos) is 'vernieuwd' in de betekenis van 'nieuw gemaakt' (Kainos) tot een kennis, die tot op dat ogenblik niet gegeven was, en hij wordt het op een absolute, besliste wijze. De tijden waarin de werkwoorden vervoegd zijn onderstrepen dat nog.

Vergelijk de noot bij Kol. 3:10 in de uitgave van het Nieuwe Testament uitgave Pau – Vevey. Zie ook brief aan Kolosse. Vevey 1912 blz. 117-118

In Ef. 2:15 de eenheid van Joden en heidenen en één lichaam, de Gemeente, komt overeen met 'een nieuwe mens' (Kainos) hij had nooit eerder bestaan, zelfs niet genoemd.

Deze nieuwe mens *'wordt vernieuwd tot kennis, naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft'* (Kol. 3:10). Het leven van deze nieuwe mens is Christus en Christus is het beeld van God (Kol. 1:15; 2Kor. 4:4) De nieuwe mens is net zo min als Christus naar het beeld van de eerste Adam geschapen. De nieuwe mens is naar het beeld van de tweede Adam geschapen. De Heer Jezus is op aarde gekomen in volmaaktheid en die heeft Hij behouden als Hij is opgestaan en verheerlijkt. De gelovige bezit in Christus, Die zijn leven is, dezelfde goddelijke trekken als die in Hem gezien werden als mens; zoals heiligheid, gerechtigheid, waarheid. (Ef. 4:24). Deze vernieuwing is dus iets geheel nieuws, want de eerste mens had niets van die dingen. En de gelovigen uit het Oude Testament, die uit God geboren waren, konden alleen hopen op Christus. Die vernieuwing is net zo zeker en krachtig, als het bestaan van de nieuwe mens. Het is blijvend.

Die vernieuwing geeft onder andere de toegang tot ware kennis aan de nieuwe mens. *'De nieuwe mens wordt vernieuwd tot kennis, om te kennen. De christen is een vernieuwd persoon door de aanwezigheid van het nieuwe leven'* (JND). Die kennis is totaal verschillend van wat de mensen leren, hoe aannemelijk dat ook lijkt. Het gaat over de kennis van God, de goddelijke dingen, de hemelse zegeningen, de hemelse hoop en over alles wat we in Christus bezitten. Al de schatten van wijsheid en kennis liggen verborgen in Hem (Kol. 2:3).

De gelovige wordt in staat gesteld alle dingen, en alle omstandigheden, vanuit een nieuw perspectief te zien; van Gods kant. Hij kan nu de dingen en omstandigheden beoordelen met een goddelijk oordeel. Hij heeft de capaciteit gekregen om de wil van God te onderscheiden. Zijn manier van denken is in overeenstemming met God. Het is een vernieuwd denken, met een nieuw onderscheidingsvermogen, op een absolute manier. Het is een wetmatigheid van de nieuwe mens. Zelfs zo, dat een niet vrij gemaakte christen, die nog in strijd leeft met zijn vlees dit bij zichzelf ontdekt. Hij ervaart dat zijn geest van denken, dat van de innerlijke, vernieuwde mens, in overeenstemming is met de wet van God. Zodoende bevindt hij zich nog in strijd met het vlees. (Rom. 7:23, 25)

Deze vernieuwing van uw denken vormt de grondslag van de vernieuwing van de geest van uw denken (Ef. 4:23). Het denken wordt verlicht en gericht op een nieuwe manier.

Het krijgen van het goddelijke leven, en de vernieuwing die dat met zich meebrengt, wordt in Titus 3:5 toegeschreven aan de Heilige Geest! Het is de *'vernieuwing van de Heilige Geest'*. Dat is de vernieuwing die door de Heilige Geest is bewerkt. De Heilige Geest geeft aan het nieuwe wezen van de gelovige de kracht

van het nieuwe leven. Hij ontvangt beweegredenen, wensen en gedachten, die helemaal nieuw zijn en tegenovergesteld aan die van de oude mens.

Al deze teksten spreken ons dus van een volbracht werk; van een duidelijke en volledige schepping met een vaste grondslag. Het Woord geeft de gelovige een nieuwe basis: *'het oude is voorbijgegaan, zie het is alles nieuw geworden. En alles is uit God, die ons met Zichzelf heeft verzoend door Christus'* (2 Kor. 5:17). Dit is voor de gelovige helder en duidelijk. Wij aarzelen vaak nog om zekerheden die ons gegeven zijn, aan te nemen. Zelfs nog als het er op lijkt dat we ze aangenomen hebben. Velen, die toch gered zijn, hebben maar een vage voorstelling van deze hoofdzaken. Als het Woord zich tot christenen richt, nodigt het ze nergens uit de oude mens af te leggen en de nieuwe aan te doen, of om de oude mens te doden en nieuwe te laten leven. Dat is al volbracht. Als dat niet zo is, dan zijn we niet opnieuw geboren. In zowel Kolossenzen 3:9 en 10 als in Efeziërs 4:23 en 24 staat het werkwoord in de voltooid verleden tijd: *'De oude mens hebt uitgedaan en de nieuwe hebt aangedaan'*. Het is gebeurd, daar moeten we niet op terugkomen. Het bestaan van de nieuwe mens, met de vernieuwing van zijn denken door de Heilige Geest, wordt niet in twijfel getrokken en zal nooit in twijfel getrokken worden. Dat zou de nieuwe schepping in twijfel trekken. De schepping van God, waarvan Christus het begin is.

Precies daarom zijn vermaningen nodig. Door de genade bent u in een nieuwe positie geplaatst, die wonderbaar is. Van nu af aan hebt u een verantwoordelijkheid in verband met die positie. Plichten die u niet had als kind van Adam. Het gaat erom om in deze wereld het goddelijk leven zichtbaar te maken, dat u ontvangen hebt.

Voortgaande vernieuwing

De nieuwe natuur is gevat in een lichaam, dat nog tot de oude schepping behoort. Dit lichaam, met alles waar het toe in staat is, staat in de dienst van de zonde. Nu heeft de gelovige, die uit de slavernij verlost is, het voorrecht om dit lichaam te gebruiken in de dienst van God. Maar de oude natuur, hoewel geoordeeld, bestaat nog in afwachting van de volheid van de verlossing: *'de bevrijding van ons lichaam'*.

Het christelijk leven is niets anders, dan het laten zien van de nieuwe mens, wandelend en opgroeiend. En in deze wandel en groei laten we aan iedereen het beeld van Hem, naar Wiens beeld wij zijn geschapen, zien. Wij hebben *'Christus aangedaan'* (Gal. 3:27). *'Doet de Heer Jezus Christus aan'* en laat dat praktisch zien *'en wijdt geen zorg aan het vlees om aan begeerten te voldoen'* (Rom. 13:14).

U bent met Christus gestorven, dus doodt niet de oude mens (hij is dood, houdt hem voor dood), maar zijn eigenschappen, *'de leden die op de aarde zijn'* (Kol. 3:5). *'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoekt dan de dingen die boven zijn'* (Kol. 3:1). *'Daar u de oude mens met zijn daden hebt uitgedaan en de nieuwe hebt aangedaan, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft'* (Kol. 3:9, 10). Bekleed u dus met alles wat Hem eigen is.

Zo'n leven is een voortdurende en voortschrijdende vernieuwing. Het moet zich normaal ontwikkelen.

Als het om het natuurlijke leven gaat, is het duidelijk dat elk mens het eens en voor altijd heeft gekregen. Hij is geboren en ontwikkelt zich voortdurend. Zo is het ook met de nieuwe mens. Bij zijn wedergeboorte heeft hij het nieuwe leven gekregen en dat vernieuwt zich onophoudelijk. De genade onderwijst ons, waarschuwt ons, spoort ons aan en tuchtigt ons, zodat het zich steeds kan vernieuwen.

'Wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken' (Rom. 12:2). Nadat we een nieuwe manier van denken hebben gekregen, gaan we ontdekken *'wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is'*. De gelovige wordt opgeroepen om in zijn gedrag het goddelijke voorbeeld na te volgen. Om in gehoorzaamheid aan deze wil een *'redelijke dienst'* te volbrengen. Zijn gedrag zal niet gelijkvormig zijn aan deze wereld, die het leven met God niet kent.

De vernieuwing door de Heilige Geest, bij het ontvangen van het nieuwe leven, heeft in de praktijk gevolgen. Zoals water dat uit de bron stroomt, naar de mate dat het niet wordt gehinderd om te stromen. De Heilige Geest is er om ons met Christus bezig te houden. Terwijl Hij in de gelovige woont, laat Hij zien wat van Christus is. Hij laat hem de schoonheden van deze Persoon zien en laat hem wensen Hem gelijk te worden. De Heilige Geest werkt door allerlei middelen: genadegaven, het Woord, het gebed en de samenkomsten, zodat de gelovige met Christus gevoed wordt. Hij wordt met kracht gesterkt (Ef. 3:16), terwijl de Heilige Geest door deze kracht hem de heerlijkheid van de Heer laat zien met onbedekt aangezicht. Hij verandert hem daardoor van heerlijkheid tot heerlijkheid (2 Kor. 3:18).

Als we teruggaan naar Efeziërs 4:23, 24, vinden we daar dat het een voldongen feit is dat de oude mens is afgelegd. Daardoor zijn we vernieuwd in de geest van ons denken. Dit ontwikkelt zich door de werking van de Heilige Geest. Er is een voortdurende vernieuwing nadat er iets geheel nieuws gegeven is. We worden gedrongen om in onze wandel dezelfde richting, met altijd waakzaam verstand, te gaan en het hoofd te bieden aan de meest verschillende omstandigheden. De brief aan de Efeziërs laat ons speciaal de wandel van de gelovige zien in verbinding met

zijn positie. De Heilige Geest verbindt ons met het verheerlijkte Hoofd van het lichaam.

Vernieuwing en het afleggen van de uitingen van de oude mens hebben allebei praktische gevolgen. De oude mens is geoordeeld op het kruis van Christus. Naar buiten toe wordt de innerlijke, vernieuwde mens geopenbaard in ware gerechtigheid en heiligheid.

Hoe is het met ons? Ziet men Christus in ons, in het dagelijks leven? Als wij Hem met onbedekt aangezicht aanschouwen, waarvoor we geschikt zijn gemaakt, moet de verandering van heerlijkheid tot heerlijkheid vanzelf gaan, door de Geest. Er ligt geen bedekking op Hem. Wat weerhoudt ons dan van dat aanschouwen? Iedereen moet daar persoonlijk een antwoord op geven. Bedenk daarbij dat we met Hem te maken hebben en dat voor Zijn ogen alle dingen naakt en openbaar zijn.

Paulus, een trouwe dienstknecht van God, heeft Christus laten zien in zijn leven, omdat niets de heerlijkheid van Christus aan zijn oog onttrok. Door het leven van Jezus in hem, heeft dat ook in het leven van anderen gewerkt. Hij heeft altijd het sterven van Jezus in zijn lichaam omgedragen om het leven van Hem te laten zien en is aan de dood overgegeven om Jezus wil, zodat het leven van Jezus in hem gezien zou worden (2 Kor. 4:10-12). Hij is dagelijks gestorven (1 Kor. 15:31).

Maar naar de mate de dood meer zijn stempel drukt op de uiterlijke verdorven mens, wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd, vanaf de nieuwe geboorte (2 Kor. 4:16). Elke dag wordt hij nieuw gemaakt ².

Het is geen gebrekkig herstel van de toestand om het verval te verdoezelen, zoals men, zo goed en kwaad als het gaat, een bouwval bepleistert en stevig maakt. Of zoals men een versleten lichaam langer laat leven door een versterkend middel. Het is een voortdurende vernieuwing. een innerlijke verandering. De overwinnende kracht van de opstanding werkt in hem terwijl hij ten dode opgeschreven is. Elke ochtend is hij meer levend, dichter bij Christus, dan de vorige dag. *'Als stervend, en zie, wij leven'* (2 Kor. 6:9). Wensen wij zo'n innerlijke verandering?

Heel vaak komt de inwendige mens bij ons tekort, in tegenstelling tot Paulus. Vaak zo erg, dat wij geen trek meer hebben in de dingen die boven zijn. We vestigen al onze aandacht op de uiterlijke mens, onze gezondheid en ons welzijn. En toch is deze uiterlijke mens bestemd om achteruit te gaan en te verdwijnen. Het aardse

² Zie voetnoot 1

huis wordt afgebroken, terwijl de innerlijke mens wordt opgeroepen om op te groeien naar Hem.

'De mens in Christus is de grondslag van heel onze wandel, maar dat is niet voldoende voor de kracht. Deze wordt alleen verkregen, als men wandelt in een voortdurende afhankelijkheid, nederig in onszelf, opdat Christus wordt verheerlijkt en het vlees praktisch te niet gedaan wordt' (JND 'Een mens in Christus' (2 Kor. 12 2-10)).

Zichzelf christen noemen is bevestigen, dat men de oude mens heeft afgelegd en de nieuwe heeft aangedaan. Het is zeggen dat Christus ons leven is. Maar zeggen is één ding, ernaar leven is iets anders.

Leven als christen, is Christus laten zien. Een bewijs geven van die nieuwe mens door te laten zien dat Die aan het werk is. Een gelukkige vernieuwing naar het beeld van Hem, op Wie de blik van de getrouwen is gericht.

Het geloof is niets anders dan de gezegende plaats in te nemen, die God ons in Christus heeft gegeven. Bij die plaats horen de hoogste voorrechten, maar die plaats brengt ook strijd en lijden mee, in het afleggen van onszelf. Het vlees en de wereld kunnen niet verdragen dat de gelovige die plaats inneemt. Want die plaats kruisigt hen, die Christus hebben gekruisigd.

'Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie het is alles nieuw geworden' (2 Kor. 5:17).

Bron: Le Messenger Evangélique 1963-85; Titel: Renouvellements